

ת"פ 64945/02/19 - שמואל בן לולו נגד מדינת ישראל, שושנה בן לולו, אתי בן, ישראל אליהו לב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 64945-02-19 מדינת ישראל נ' בן לולו ואח'
תיק חיצוני: 452994/2017

מספר בקשה: 25

בפני	כבוד השופט פאול שטרק
מבקשים	שמואל בן לולו
נגד	
משיבים	1. מדינת ישראל 2. שושנה בן לולו 3. אתי בן 4. ישראל אליהו לב

החלטה

בפני בית המשפט בקשת נאשם מספר 1 למחיקת סעיפים 1 ו-2 מכתב האישום נוכח פגם מהותי בחקירתו ביום 13.10.17 וביום 16.10.17. במה מדובר.

מיוחס לנאשם מספר עבירות עקב אירוע נשוא כתב האישום. העבירות הן:

1. איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז 1977 (להלן: חוק העונשין).
2. הסגת גבול, עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין.
3. הפרעת שוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

בסעיפים 1 ו-2 מיוחסים לנאשם מעשים הקשורים למתלוננות "אריאלה" ו"יוענה". עיון בחקירות הנאשם בשני המועדים מעלה כי בעת מתן אזהרת הנאשם, החוקר לא הפנה את תשומת לבו של הנאשם כי חשוד בעבירות כלפי "אריאלה" או "יוענה". אלא תוכן האזהרה מפנה לחשד:

איומים ותקיפת שוטר על ידי שלושה או יותר בכך שאתה תקפת ביחס עם אחרים שוטרים ואימת עליהם בעת מילוי תפקידם וכל זה בניגוד לחוק.

אין באזהרה זכר ל"אריאלה" ו/או "יוענה" או כל מעשה אשר נעשה כלפיהן. השאלה הינה האם ניתן לבסס סעיפים 1

עמוד 1

ו-2 בכתב האישום ללא מתן הזדמנות לנאשם באמצעות אזהרה מתאימה להתמודד עם חשדות ביחס ל"אריאלה" ו/או "יוענה".

בדנבג"ץ 7491/19 נאור ואחרים נגד ראפת אמארה חמדאן ואחרים (פורסם 12.11.20) נקבע בנוסח חד כלהלן:

2. אכן, הכלל הוא כי על מנת לקיים הליך הוגן נגד נאשם, חובה לחקור אותו תחת אזהרה טרם הגשת כתב אישום נגדו. כך פרט לחריגים, למשל סדרי דין מיוחדים הקבועים בחוק, כגון עבירת תעבורה שהיא עבירה של ברירת משפט לפי סעיף 228 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. הצדדים כולם הסכימו כי בנסיבות מקרה זה, נכון כי השוטר נאור יחקר באזהרה וכי אין להגיש נגדו כתב אישום בלא חקירה כזו.

פסיקת בית המשפט הינה חדה וברורה. אין להגיש נגד חשוד כתב אישום ללא אזהרתו ביחס לעבירות בהן הוא/היא חשוד/ה בהן. במקרה דנן בשתי הזדמנויות החוקר נמנע מלהזהיר את נאשם מספר 1 על עבירות הקשורות ל"אריאלה", ו/או "יוענה" אלא הנאשם הוזהר אך ורק ביחס לעבירות הקשורות לשוטרים המעורבים באירוע נשוא כתב האישום.

יתכן עקב חקירת יתר המעורבים קיימות ראיות לכאוריות כדי לבסס הנטען בסעיפים 1 ו-2 בכתב האישום, אולם נוכח פסיקת בג"ץ כאמור לא ניתן ליחס לנאשם עבירות המבוססות על עובדות שעליהן לא ניתנה לו אזהרה המאפשרת לו לתת התייחסות. במקרה דנן הכשל במתן אזהרה מקבל משנה תוקף נוכח טענת הסנגור כי הנאשם כן להשיב לשאלות החוקר מטעם המשטרה במהלך חקירתו ושיתף פעולה. נוכח הכלל בסעיף 2 בדנבג"ץ 7491/19 דין הבקשה להתקבל.

סוף דבר, בקשת הנאשם מספר 1 הוגש עם העתק למאשימה ביום 27.3.22, כאשר על המאשימה להשיב עד 2.5.22 בהתאם להחלטה שניתנה בסיום הדיון ביום 21.2.22.

ביום 9.5.22 הוגשה בקשה מטעם ב"כ הנאשם מספר 1 למתן החלטה בהעדר תגובת המאשימה. ניתנה למאשימה אורכה עד 12.5.22 להגיב לבקשה המקורית. ב 12.5.22 המאשימה ביקשה אורכה של 10 ימים להגיב מאחר ולא קיבלה הבקשה המקורית. לפני משורת הדין בית המשפט נתן אורכה עד 22.5.22. אז בהעדר תגובת המאשימה במועד הוגשה ביום 24.5.22 בקשה נוספת מטעם ב"כ הנאשם מספר 1 לפיה בהעדר תגובת המאשימה יש להעתיק לבקשה. נכון להיום אין תגובה מטעם המאשימה. אם קיימת בעיית תקשורת בין המאשימה והמזכירות על המאשימה לפעול כדי לתקן ה"קצר" הנטען.

לאור האמור הבקשה מתקבלת בכך שיש למחוק סעיפים 1 ו-2 בלכ הקשור למיוחס לנאשם מספר 1 ביחס ל"אריאלה" ו"יוענה".

ניתנה היום, כ"ה אייר תשפ"ב, 26 מאי 2022, בהעדר הצדדים.